

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiaru[m] pro immenso acerbissimoq[ue] mœrore, quo cor
sacratissimæVirginis distendebatur, du[m] indefinenter tota nocte in
Caiphæ domo tam indignis tractaretur modis Christus prædilectus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

retraxisset, clementerq; continuè præseruaret, tentationes occasionesq; subtraheret, cum ego (sicut & quilibet hominum) ex propria fragilitate ad abyssum & voraginem vitiorum dispositus sim, minimamq; tentationem vincere, minimumq; opus bonum per me facere, sine speciali Christi auxilio, nequeam: sed indefinenter in grauissima ruem facinora, Dei in me gratiam præpedirè, effugarem, eademq; indignum me efficerem.

Hæc quæso dulcissima Domina, omni momento sint in continua cogitatione mea, ne amplius intumescam, mihi complaceam, supra alios me efferā. Postremò te ex intimis cordis mei deprecor, ô faciâ puerpera, ô cœlica regina potentissima, ô Domina & aduocata nostra, tantam mihi gloriosis tuis precibus impetres quæso gratiæ largitatè, qua nec pro fauore alicuius, nec pro utilitate propria, nec pro amissione rerum aut corporis veritatem relinquam, transgrediar, seu pro veritate mendacium palàm loquar: imò eam liberè pronuntiem, liberè defendam, in alijs non dissimulem neque palliam, verbaq; mea semel dicta nisi propter causam necessariam, ex facili non permutem, Amen.

Actio gratiarum pro immenso acerbissimoq; dolore ac pressura, qua piissimum cor sacratissima Virginis distendebatur, dum indefinenter tota nocte in Caspha domo tam indignè tractaretur modis, Christus prædilectus Deus natus eius.

T H R E N O S VII.

Generosa gratiosaq; sponfa Spiritus sancti, illibata mater, intemerata virgo Maria, dolorosa & mœstissima Domina, cuius sibi cor à lachrymis temperare queat Dominum gloriæ, cœli regem, creatorem ac patrem tuum turpiter tractari videns, vti nocte hac absque vlla respiratione à nequissimis est satellitibus Iudæorumq; ministris inhumaniter excruciatas. Quanto magis mater eius tu longè piissima amantiissimaq; incompræhensibilibus es præsuris & mœroribus excruciatâ, vberimis feruentissimisq; lachrymis irrigata, æstuantî compasione exusta & penè consumpta, quæ lucidè vniuersa in spiritu vidisti, quæq; haud longè ante ex dilecti filij enarratione singula circa eum gerenda ab ipsoq; perferenda accepisti? Et quamuis corpore necdum te præsentem offerre quires, noctis præpedita caligine vrbisq; occlusionè, corde tamen ac spiritu illic coram fuisti, illatam omnem illi afflictionem & contumeliam non modo corde doloroso contuendo; aut eandem in anima cum ipso sufferedo. Nil enim doloris seu molestiæ te inspiciente, cognoscente vel percipiente illatum est illi, quin anima tua per mirabilem quendam, introq; trahentem amorem in illius degens corpore, simul inde cruciaretur intensissimè. ¶

Admoneo itaque te tristissimi acerbissimiq; doloris, quo sauciabaris, dum tota illa nocte mortis reum vno omnium ore proclamatum, innocentem tuum filium Iudæi illi sauisissimi, eorumq; ministri inhumaniter, ac nulla ipsi vel respirandi, nedum quiescendi concessa facultate, vexarent. Dum vnus quidem sputa in faciem eius, & putentia phlegmata ex imò extracta pectore in os eius benedictum & verè sauisimum eijceret, idq; sæpius in temperanti quadam crudelitate facerent, aded vt eum penè suffocarent, & extinguerent: nisi in graui hac angustia illius eum diuinitas ad maiora perferenda supplicia, conseruasset.

Dum etiam vnus in caput, alius in collum pugnas ingereret; hic crinibus, ille barba traheret: quidam verò ex ingenua malitia speciosissimam illius faciem crudeliter

deliter vnguibus lacerarent, & in tam miserandam permutarent speciem, vt vel faxeum potuisset pectus ad miserationē compassionemq; permouere. Ad eodē namq; Esa. 53. gratiosa illius facies ex plagis intumuerat, sputis obfusa, sanguine rubricata, vnguibus lacerata, vt penē hominis nullam haberet speciem. Atq; ita patientissimo Domino, quicquid molestiæ, contumeliæ ac cruciatus diabolico suo poterant corde concipere, irrogabant. At tamen nec ita quidem sicut eorum extincta est.

Posteaquā enim omne in illum suæ acerbitalis virus euomuerant, prorsusq; iam defatigati erant, viribusq; defecerant, suis eum ministris tradiderunt, vt id quod reliquum erat noctis in illius custodia & vexatione expenderent, & ipsi mēbra sua quieti dedere. Cæterū exhausto nimiumq; lasso & excruciato Domino, nulla quies vel respirandi facultas data est: sed postquam illis nequissimis traditus est satellitibus, ad ipsius crudelem vexationem, à ludæis nimirū muneribus inductis simul vnanimiter in eum seu leones ferocissimi in agnum irruentes, omnem ipsi quoque malitiam & furorē suum in eum absque vlla discretione compassionemq; euomuerunt, qui etiam dulcissimam faciem eius sordidissimo panno obuelauerunt, ne qua scilicet benignitate vel misericordia erga eum mouerentur, sed omnem suam crudelitatem in eum pro voto effunderent.

Itaque iam tunc absque vlla misericordia crudelissime, alij faciem eius palmis pugnissq; cædebant, alij in collum eius percutiebant, simulq; irridiculē dicebant: Matt. 26. *Prophetiz: a nobis Christe, quis est qui te percussit?* Atque hoc modo ludibria in ipsum Mat. 14. per totam exercuerunt noctem.

O mater dulcissima, & mœstissima Domina, quantis in angustijs & afflictionibus dulcis filij tuus, cæli gaudium & tuū erat? Quā procul dubio præ dolore etiam penē scissum fuit cor tuum, dum in filium Dei, in spem, solatium, & vnicum amorem tuum, tanta impios illos crudelitate debachari mentis oculis conspexisti. O quā ardenti cum amore lupis illis rapacibus te desiderantissime tradidisses, si coram illic affuisses, vt eruentam suam in te exaciassent sitim, quo dulcem natum tuum missum fecissent. Verū non minus eo in anima tua sustinuisti, cum per cōpensationem cuncta in corde pertuleris, quæ in corpore ille sustinebat. Pro omni hoc virginei cordis tui dolore ac mœsticia, ô fidelissima mater, te benedico, millicsq; saluto. Ave electissima Dei mater virgo Maria gratia plena, Amen.

Pia humiliq; deploratio frequentis, eiusq; indigne communicationis corporis Christi, atque pro digna ac debita preparatione, & fructuosa susceptione eiusdem, Precatio VII.

Heu mater mea dulcissima: heu dolorosa, ac mœstissima Domina, cur ad eodē ferreum ac lapideum cor habeo ego, quod cōpatione ac dolore nō scinditur? Cur præ dolore non tabescit anima mea, quando quidem tam immanium causa est dolorum pessima vita mea? Ego a lapis cæcidi, ego colaphizati, ego blasphemauit, conspui, & cōculcaui filium tuum: Nimirum cum agnum ipsum immaculatum Dominum Deum, creatorem meum in tam immundum ac impræparatum cordis & corporis mei hospitium suscipere toties præsumpsi, de vniuersis & singulis peccatis à me & occasione mei commissis, & bonis omisis contra ipsum & proximum meum, & contra me ipsum non solum ita cordialiter contritus, neq; tam plenē & distinctē confessus, neque per condignam pœnitentiam emendatus, si cut potui & esse debui. Ac in super post sui susceptionem tam faciliter, toties, adeoq; sæpè grauiter denuō recidians, vt canis ad vomitum redij, veteribus nona accu- Pro. 16. mulando peccata. 2. Pct. 2.